

عنوان مقاله:

بررسی صحت وجود نسب علمیه نزد ابن عربی با تکیه بر روایات معصومین:

محل انتشار:

فصلنامه سفینه، دوره 17، شماره 65 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

علی اکبر نصیری - دانشگاه سیستان و بلوچستان

فاطمه معظمی - دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

مسئله اسمای الهی و چگونگی ارتباط آن با ذات ربوبی از مسائل پیچیده‌ای است که همیشه ذهن اندیشمندان متاله را به خود مشغول ساخته است. پیچیدگی این مسئله هنگامی مضاعف می‌گردد که با مسئله علم الهی به ذات خویش و پرسش‌هایی که در این حیطه مطرح است، آمیخته شود. پرسش‌هایی از این قبیل: اینکه آیا خداوند قبل از خلقت به خود علم داشته است؟ آیا علم خدا به خویش، مستلزم وجود نسبت و اضافه‌ای بوده است؟ تفاوت مبنای ظهور و خلق در اسماء الهی چیست؟ عرفای مسلمان همچون ابن عربی در پاسخ به این پرسش‌ها، نظریه نسب علمیه را مطرح کرده‌اند که به موجب آن، بین ذات الهی و اسماء، نسبت و اضافه‌ای دو طرفه ایجاد می‌شود. اما در نگاه شیعی، هر کلامی که به غیر معصوم نرسد، خالی از لغزش نخواهد بود و کلام معصومین: یگانه مصداق کلام عاری از عیب است. بنابراین در این پژوهش، ابتدا دیدگاه نسب علمیه تبیین شده و پس از آن، در پرتو احادیث مورد واکاوی قرار گرفته است. در این پژوهش تطبیقی بر اساس تعارضاتی که روشن می‌شود، ابطال نظریه نسب علمیه اثبات می‌گردد. از مهمترین این تعارضات، تنافی نسب علمیه با بساطت و وحدت ذات الهی است.

کلمات کلیدی:

وحدت، تعین؛ ابن عربی؛ نسب علمیه.
Ibn Arabi, Names of God, Nesab Ilmiyah, plurality, Unity, Ta'in, اسماء الهی؛ کثرت؛

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1241712>

